

PERINNEYHDISTYKSEN MATKA RAJAN TAAKSE

14.Divisioonan perinneyhdistys järjesti jo perinteisen sotahistorian matkan Rukajärven maisemiin 9.-11.6.2009. retkelle osallistui 38 matkalaista, joista seitsemän Tammenlehvää kantavaa veteraania. Tällä kertaa matkakohteemme oli Ontajärven kylä, joka sijaitsee 37 km Rukajärveltä etelään.

Osalle heistä matka oli hyvinkin tuttu. Olavi Jalkala Pajujärveltä on ollut mukana kaikilla matkoilla. Hän kertoi, että laittaa seuraavan matkan kalenteriinsa heti edelliseltä reissulta palattuaan. Kuljettajana toimi Viljo Moilanen Suomussalmelta, hänkin on kokenut Karjalan matkaa.

Raja ylitettiin Vartiuksessa ja ajoimme Kostamuksen ohi suoraan Kiimasjärvelle, jossa yhdistyksen sihteeri ja matkaoppaamme Timo Karppinen kertoi Toivo Antikaisen murhatöistä ja Osasto Kekkonen hyökkäysvaiheen taisteluista. Ontrosenvaara ja Rukavaara vallattiin ja Rukajärvelle saavuttuamme päätimme pitää taistelutauon ja joukot huollettiin. Samalla tapasimme Pielaveden retkikunnan jäseniä, jotka olivat olleet kylässä jo muutaman päivän. Pian jatkoimme matkaa oikein huonokuntoista tietä kohti Ontajärveä. Roksjärven sillan ylitimme kävellen, koska ainakin päällisin puolin silta näytti rapistuneelta. Perillä meitä odottikin kylän puuhanaiset Katariina, Nadja ja Galina, kaikki suomea puhuvia rouvia. Heidän opastaminaan majoituimme perheisiin. Ilta jatkui saunomisen ja päivällisen merkeissä.

Toisen päivänä tutustuimme Ontajärven historiaan kylän museossa ja kirjoittelimme kenttäpostia tutuille. Timo kertoi vuoden -42 syyskuun maihinnoususta ja sen torjunnasta. Seuraavaksi siirryimme paikallisten kuljettamina kymmenen kilometrin päähän Pisinniemen hiekkarannalle, jossa kyläläiset olivat järjestäneen ohjelmaa, makkarapaistoa, laulua ja syötävää. Iloisissa tunnelmissa palasimme kylään, jossa huokasimme ennen saunaa ja illan päätapahtumaa ”karjalaista illatsua”. Tämä odotettu tapahtuma sitten täyttikin kaikkien toiveet. Kyläläiset olivat kehittäneet tilaisuuteen monipuolisen ohjelman, jonka leikkeihin mekin osallistuimme. Tanssin, kilpailujen, ruokailun ja kruunasivat soittajat. Haitaria soitti kylän oma poika Ivan ja mandoliinilla säesti erittäin taidokkaasti Pertti Ruotsalainen Mikkelistä.

Aurinkoinen aamu herätteli matkalaiset paluumarssipäivään. Suomalaiseen tapaan kaikki istuivat jo ennen sovittua aikaa bussissa. Ajoimme takaisin Rukajärvelle, kävimme katsomassa tavoitteessa Ontajoelle suomalaisten asemia sekä totta kai vierailimme Novaja Tikassa, josta kenraali Raappana esikuntineen johti divisioonaa kolme vuotta.

Pitkällä paluumarssilla paltamolainen Väinö Väisänen hauskutti yleisöä kertomalla sota-aikaisesta hammashuollosta Ontajärvellä. Tai, kuten Väinö totesi, ei se mitään hammashuoltoa ollut. Hammas otettiin aina pois- ja ilman puudutusta. ”Enpä ole koskaan nähnyt niin nopeasti silmistä veden lentävän, kun lääkäri tongeilla hampaasta kiinni otti” kertoi Väinö.

Perinnematkalaiset saapuivat hyvässä järjestyksessä Suomeen ja ennen eroamistamme päätimme, että toteutamme matkan ensi vuonnakin näillä näkymin 8.-10.6.2010.